BILAG V

Liste omhandlet i artikel 21 i tiltrædelsesakten:
Andre permanente bestemmelser

1. SELSKABSRET

Traktat om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, tredje del, afsnit I, Frie varebevægelser

SÆRLIG ORDNING

For Bulgariens og Rumæniens vedkommende gælder det, at indehaveren - eller den adkomstberettigede - af et patent eller et supplerende beskyttelsescertifikat for et lægemiddel indgivet i en medlemsstat på et tidspunkt, hvor der ikke kunne opnås en sådan beskyttelse i en af ovennævnte nye medlemsstater for det pågældende middel, kan påberåbe sig de rettigheder, som er tilkendt ved det pågældende patent eller supplerende beskyttelsescertifikat, med henblik på at forhindre import og markedsføring af det pågældende middel i den eller de medlemsstater, hvor det er beskyttet i medfør af et patent eller et supplerende beskyttelsescertifikat, selv om midlet blev markedsført i den pågældende nye medlemsstat første gang af indehaveren selv eller med hans samtykke.

Enhver, der agter at importere eller markedsføre et af ovennævnte afsnit omhandlet lægemiddel i en medlemsstat, hvor produktet er patenteret eller nyder supplerende beskyttelse, skal i ansøgningen om denne import over for de kompetente myndigheder godtgøre, at indehaveren eller den adkomstberettigede af en sådan beskyttelse har fået meddelelse herom en måned forud.

2. KONKURRENCEPOLITIK

Traktat om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, tredje del, afsnit VI, kapitel 1, Konkurrencereglerne

1. Følgende støtteordninger og individuel støtte, som er trådt i kraft i en ny medlemsstat inden tiltrædelsesdatoen, og som fortsat gælder efter denne dato, vil ved tiltrædelsen blive anset for eksisterende støtte som defineret i EF-traktatens artikel 88, stk. 1:

   a) støtteforanstaltninger, der er trådt i kraft inden den 10. december 1994;

   b) støtteforanstaltninger opregnet i tillægget til dette bilag;

   c) støtteforanstaltninger, der inden tiltrædelsesdatoen er blevet vurderet af den nationale statsstøttekontrolmyndighed i den nye medlemsstat og fundet forenelige med gældende fællesskabsret, og som Kommissionen ikke har gjort indsigelse mod på grund af alvorlig tvivl om, hvorvidt foranstaltningen er forenelig med fællesmarkedet, jf. proceduren i stk. 2.

   Alle efter tiltrædelsesdatoen stadig gældende foranstaltninger, som er statsstøtte, og som ikke opfylder de ovenfor omhandlede betingelser, anses efter tiltrædelsen, for så vidt angår anvendelsen af EF-traktatens artikel 88, stk. 3, som ny støtte.

Ovennævnte bestemmelser finder hverken anvendelse på støtte til transportsektoren eller til aktiviteter i tilknytning til produktion, forarbejdning eller afsætning af de i bilag I til EF-traktaten anførte produkter, dog med undtagelse af fiskevarer og heraf afledte produkter.

Ovennævnte bestemmelser berører endvidere hverken overgangsforanstaltningerne vedrørende konkurrencepolitikken i akten eller foranstaltningerne i bilag VII, kapitel 4, del B, til akten.

2. I det omfang, en ny medlemsstat ønsker, at Kommissionen skal undersøge en støtteforanstaltning i henhold til proceduren i stk. 1, litra c), skal den regelmæssigt forelægge Kommissionen:

a) en liste over eksisterende støtteforanstaltninger, som er blevet vurderet af den nationale statsstøttekontrolmyndighed, og som myndigheden har fundet forenelige med gældende fællesskabsret, og

b) alle andre oplysninger, som er væsentlige for vurderingen af, om den støtteforanstaltning, der skal undersøges, er forenelig,

idet den overholder Kommissionens konkrete indberetningskrav.

Hvis Kommissionen ikke inden for 3 måneder efter modtagelsen af fyldestgørende oplysninger om denne foranstaltning eller efter modtagelsen af den nye medlemsstats erklæring, hvori den underretter Kommissionen om, at den anser de forelagte oplysninger for at være fyldestgørende, fordi de krævede yderligere oplysninger ikke foreligger eller allerede er forelagt, gør indsigelse mod den eksisterende støtteforanstaltning på baggrund af alvorlig tvivl om, hvorvidt foranstaltningen er forenelig med det fælles marked, anses Kommissionen for ikke at have gjort indsigelse.

Alle støtteforanstaltninger, der er forelagt Kommissionen efter proceduren i stk. 1, litra c), forud for tiltrædelsesdatoen, er omfattet af ovennævnte procedure, uanset om den pågældende nye medlemsstat allerede er blevet medlem af Unionen i løbet af undersøgelsesperioden.

3. En kommissionsafgørelse om at gøre indsigelse mod en foranstaltning i medfør af stk. 1, litra c), anses for en afgørelse om at indlede en formel undersøgelsesprocedure, jf. Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ([1]).

Hvis en sådan afgørelse træffes inden tiltrædelsesdatoen, træder afgørelsen først i kraft på tiltrædelsesdatoen.

4. Med forbehold af procedurerne for støtteordninger, som findes, jf. artikel 88 i EF-traktaten, vil støtteordninger og individuel støtte i transportsektoren, som er iværksat i en ny medlemsstat inden tiltrædelsesdatoen, og som fortsat finder anvendelse efter denne dato, på følgende betingelse blive anset for støtteordninger, som findes, jf. EF-traktatens artikel 88, stk. 1:

— Kommissionen underrettes om støtteforanstaltningerne senest fire måneder efter tiltrædelsesdatoen. Underretningen skal indeholde oplysninger om retsgrundlaget for hver enkelt foranstaltning. Eksisterende støtteforanstaltninger og projekter med henblik på at indføre støtte eller ændre eksisterende støtte, som Kommissionen er underrettet om inden tiltrædelsesdatoen, anses for meddelt på tiltrædelsesdatoen.

Disse støtteforanstaltninger anses for at være »støtteordninger, som findes«, jf. EF-traktatens artikel 88, stk. 1, indtil udgangen af tredje år fra tiltrædelsesdatoen.

De nye medlemsstater skal om nødvendigt ændre disse støtteforanstaltninger med henblik på at efterleve de retningslinjer, der anvendes af Kommissionen, senest ved udgangen af det tredje år efter tiltrædelsesdatoen. Efter den dato anses enhver støtte, som er uforenelig med disse retningslinjer, for ny støtte.

([1]) EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1. Senest ændret ved tiltrædelsesakten fra 2003 (EUT L 236 af 23.9.2003, s. 33).

5. For så vidt angår Rumænien, finder stk. 1, litra c), kun anvendelse på støtteforanstaltninger, som den rumænske statsstøttekontrolmyndighed har vurderet efter denne dato, og med hensyn til hvilke Kommissionen på grundlag af løbende kontrol af de tilsagn, Rumænien afgav under tiltrædelsesforhandlingerne, har fundet, at Rumæniens håndhævelsesindsats på statsstøtteområdet i perioden op til tiltrædelsen har nået et tilfredsstillende niveau. Et sådant tilfredsstillende niveau anses kun for at være nået, når Rumænien har vist, at landet konsekvent foretager en fyldestgørende og korrekt statsstøttekontrol af al støtte, som ydes i Rumænien, herunder, at den rumænske statsstøttekontrolmyndighed vedtager og anvender fyldestgørende og korrekt begrundede afgørelser, som indeholder en nøje vurdering af den enkelte ordnings statsstøttekarakter og en korrekt anvendelse af forenelighedskriterierne.

Kommissionen kan ved alvorlig tvivl om en støtteforanstaltnings forenelighed med det fælles marked gøre indsigelse imod enhver støtte, der er bevilget i førtiltrædelsesperioden mellem den 1. september 2004 og den dato, der er fastsat i Kommissionens afgørelse, jf. ovenfor, om, at håndhævelsesindsatsen har nået et tilfredsstillende niveau. En sådan afgørelse fra Kommissionen om at gøre indsigelse mod en foranstaltning skal anses som en afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure jf. forordning (EF) nr. 659/1999. Hvis en sådan afgørelse træffes inden tiltrædelsesdatoen, får afgørelsen først virkning på tiltrædelsesdatoen.

Hvis Kommissionen efter indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure træffer en negativ afgørelse, skal den bestemme, at Rumænien skal tage alle nødvendige skridt til rent faktisk at inddrive støtten hos støttemodtageren. Den støtte, der skal inddrives, skal være inklusive renter efter en passende sats, som fastsættes i henhold til forordning (EF) nr. 794/2004 ([1]) og påløbe fra samme dato.

3. LANDBRUG

a) Traktat om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, tredje del, afsnit II, Landbruget

1. De offentlige lagre, der på tiltrædelsesdatoen findes i de nye medlemsstater som følge af deres markedsstøttepolitik, overtages af Fællesskabet til den værdi, der følger af anvendelsen af artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 1833/78 af 2. august 1978 om almindelige regler for finansiering af interventioner gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen ([2]) Lagrene overtages kun, hvis der i Fællesskabet findes offentlig intervention i forbindelse med det berørte produkt, og hvis disse lagre opfylder Fællesskabets interventionskrav.

2. Ethvert lager (såvel privat som offentligt), der er i fri omsætning på de nye medlemsstaters område på tiltrædelsesdatoen, og som overstiger, hvad der må anses for at være et normalt overført lager, skal afvikles for de nye medlemsstaters regning.

   Begrebet »normalt overført lager« defineres for hvert produkt på grundlag af de specifikke kriterier og målsætninger, der gælder for hver fælles markedsordning.

3. De i punkt 1 nævnte lagre fratrækkes den mængde, der overstiger de normalt overførte lagre.

4. Kommissionen gennemfører og anvender de ovenfor skitserede ordninger efter proceduren i artikel 13 i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ([3]) eller, i givet fald, efter proceduren i artikel 42, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 30. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ([4]) eller i givet fald i de tilsvarende bestemmelser i de andre forordninger om fælles markedsordninger inden for landbruget, eller efter den relevante udvalgsprocedure som fastsat i den gældende lovgivning.

([1]) Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21.4.2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1).

([2]) EFT L 216 af 5.8.1978, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1259/96 (EFT L 163 af 2.7.1996, s. 10).

([3]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

([4]) EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 39/2004 (EUT L 6 af 10.1.2004, s. 16).

b) **Traktat om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, tredje del, afsnit VI, kapitel 1, Konkurrencereglerne**

Med forbehold af procedurerne for støtteordninger, som findes, jf. EF-traktatens artikel 88, vil støtteordninger og individuel støtte til aktiviteter i tilknytning til produktion, forarbejdning eller afsætning af de i bilag I i EF-traktaten anførte produkter, bortset fra fiskevarer og deraf afledte produkter, som er iværksat i en ny medlemsstat inden tiltrædelsesdatoen, og som fortsat finder anvendelse efter denne dato, på følgende betingelser blive anset for støtteordninger, som findes, jf. EF-traktatens artikel 88, stk. 1:

— Kommissionen underrettes om støtteforanstaltningerne senest fire måneder efter tiltrædelsesdatoen. Underretningen skal indeholde oplysninger om retsgrundlaget for hver enkelt foranstaltning. Eksisterende støtteforanstaltninger og projekter med henblik på at indføre støtte eller ændre eksisterende støtte, som Kommissionen er underrettet om inden tiltrædelsesdatoen, anses for meddelt på tiltrædelsesdatoen. Kommissionen offentliggør en oversigt over sådan støtte.

Disse støtteforanstaltninger anses for støtteordninger, som findes, jf. EF-traktatens artikel 88, stk. 1, indtil udgangen af tredje år fra tiltrædelsesdatoen.

De nye medlemsstater skal om nødvendigt ændre disse støtteforanstaltninger med henblik på at efterleve de retningslinjer, der anvendes af Kommissionen, senest ved udgangen af det tredje år efter tiltrædelsesdatoen. Efter den dato skal enhver støtte, der er uforenelig med disse retningslinjer, anses som ny støtte.

4. TOLDUNIONEN

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, tredje del, afsnit I, Frie varebevægelser, kapitel 1, Toldunionen

31992 R 2913: Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1) som ændret ved:

— 12003 T: Akt vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne - Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse (EUT L 236 af 23.9.2003, s. 33).

31993 R 2454: Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1) som ændret ved:

— 32003 R 2286: Kommissionens forordning (EF) nr. 2286/2003 af 18.12.2003 (EUT L 343 af 31.12.2003, s. 1).

Forordning (EØF) nr. 2913/92 og nr. 2454/93 anvendes i de nye medlemsstater med forbehold af følgende særlige bestemmelser:

BEVIS FOR FÆLLESSKABSSTATUS (HANDEL INDEN FOR DET UDVIDEDE FÆLLESSKAB)

1. Uanset artikel 20 i forordning (EØF) nr. 2913/92 er varer, som på tiltrædelsesdatoen er i midlertidigt oplag eller undergivet en af de toldbehandlinger og -procedurer, der er omhandlet i artikel 4, nr. 15, litra b), og artikel 4, nr. 16, litra b)-g), i nævnte forordning i det udvidede Fællesskab, eller som er under transport inden for det udvidede Fællesskab efter at have været undergivet eksportformaliteter, fritaget for told og andre toldforanstaltninger, når de er angivet til overgang til fri omsætning i det udvidede Fællesskab, på betingelse af at en af følgende forelægges:

a) bevis for præferenceoprindelse, der er udstedt eller forelagt inden tiltrædelsesdatoen i overensstemmelse med en af nedennævnte Europaaftaler eller tilsvarende præferenceaftaler indgået mellem de nye medlemsstater indbyrdes, og som indeholder forbud mod toldgodtgørelse eller -fritagelse for materialer uden oprindelsesstatus, der anvendes til fremstilling af varer, for hvilke der er udstedt eller forelagt oprindelsesdokumenter (»ikke-drawback»-regel)

Europaaftalerne:

— 21994 A 1231 (24) Bulgarien: Europaaftale om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Bulgarien på den anden side - Protokol nr. 4 om definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og om metoderne for administrativt samarbejde ([1])

— 21994 A 1231 (20) Rumænien: Europaaftale om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Rumænien på den anden side - Protokol nr. 4 om definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og om metoderne for administrativt samarbejde ([2]).

b) ethvert af de beviser for EF-status, der er omhandlet i artikel 314c i forordning (EØF) nr. 2454/93

c) et ATA-carnet udstedt inden tiltrædelsesdatoen i en nuværende medlemsstat eller i en ny medlemsstat.

2. Med henblik på udstedelse af et bevis som nævnt i stk. 1, litra b), med henvisning til situationen på tiltrædelsesdatoen og i tilslutning til artikel 4, nr. 7, i forordning (EØF) nr. 2913/92 forstås ved »fællesskabsvarer«, varer som

— fuldt ud er fremstillet på en af de nye medlemsstaters område på samme betingelser som dem, der er nævnt i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 2913/92, uden at der i varerne indgår varer, som er indført fra andre lande eller områder, eller

— er indført fra andre lande eller områder end det pågældende land, og som er bragt i fri omsætning i det pågældende land, eller

— er fremstillet i det pågældende land enten udelukkende af de i andet led omhandlede varer eller af de i første og andet led omhandlede varer.

3. Med henblik på kontrol af et bevis som nævnt i punkt 1, litra a), finder bestemmelserne om definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og om metoderne for administrativt samarbejde i henhold til de respektive Europaaftaler eller tilsvarende præferenceaftaler indgået mellem de nye medlemsstater indbyrdes anvendelse. Anmodninger om efterfølgende kontrol af disse beviser skal accepteres af de kompetente toldmyndigheder i de nuværende medlemsstater og i de nye medlemsstater i tre år efter, at det pågældende oprindelsesdokument er udstedt, og disse myndigheder kan fremsætte anmodninger herom i tre år efter, at oprindelsesdokumentet er godkendt som støtte for en angivelse om overgang til fri omsætning.

BEVIS FOR PRÆFERENCEOPRINDELSE (HANDEL MED TREDJELANDE, HERUNDER TYRKIET SOM LED I PRÆFERENCEAFTALER OM LANDBRUG, KUL- OG STÅLPRODUKTER)

4. Med forbehold af anvendelsen af en hvilken som helst foranstaltning, der hidrører fra den fælles handelspolitik, skal oprindelsesdokumenter, der er korrekt udstedt af tredjelande eller forelagt som led i præferenceaftaler, som de nye

([1]) EFT L 358 af 31.12.1994, s. 3. Senest ændret ved afgørelse nr. 1/2003 truffet af Associeringsrådet EU-Bulgarien den 4. juni 2003, s. 1) (EUT L 191 af 30.7.2003, s. 1).

([2]) EFT L 357 af 31.12.1994, s. 2. Senest ændret ved afgørelse nr. 2/2003 truffet af Associeringsrådet EU-Rumænien den 25. september 2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

medlemsstater har indgået med disse lande, eller udstedt eller forelagt som led i de nye medlemsstaters unilaterale nationale lovgivning, accepteres i de pågældende nye medlemsstater, såfremt:

a) en sådan oprindelsesstatus giver præferencetoldbehandling på basis af de præferencetoldforanstaltninger, der er indeholdt i aftaler eller ordninger, som Fællesskabet har indgået med eller vedtaget over for de pågældende tredjelande eller grupper af lande som fastsat i artikel 20, stk. 3, litra d) og e), i forordning (EØF) nr. 2913/92, og

b) oprindelsesdokumentet og transportdokumenterne blev udstedt eller forelagt senest dagen før tiltrædelsesdatoen, og

c) oprindelsesdokumentet forelægges toldmyndighederne inden fire måneder efter tiltrædelsesdatoen.

Når varer er blevet angivet til overgang til fri omsætning i en ny medlemsstat inden tiltrædelsesdatoen, kan oprindelsesdokumenter, der udstedes eller forelægges med tilbagevirkende kraft i henhold til præferenceaftaler eller -ordninger, der var i kraft i den pågældende nye medlemsstat på datoen for overgang til fri omsætning, også accepteres i den pågældende nye medlemsstat, på betingelse af at dokumentet forelægges toldmyndighederne inden fire måneder efter tiltrædelsen.

5. Bulgarien og Rumænien er bemyndiget til at opretholde tilladelser, med hvilke der er indrømmet status af »godkendte eksportører« som led i aftaler indgået med tredjelande, såfremt:

a) en sådan bestemmelse også er hjemlet i de aftaler, som disse tredjelande har indgået med Fællesskabet inden tiltrædelsesdatoen, og

b) de godkendte eksportører anvender oprindelsesreglerne i disse aftaler.

De nye medlemsstater skal senest et år efter tiltrædelsesdatoen erstatte disse tilladelser med nye tilladelser, der er udstedt efter bestemmelserne i EF-lovgivningen.

6. Med henblik på kontrol af et bevis som nævnt i punkt 4 finder bestemmelserne om definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og om metoderne for administrativt samarbejde i henhold til de relevante aftaler eller ordninger anvendelse. Anmodninger om efterfølgende kontrol af disse beviser skal accepteres af de kompetente toldmyndigheder i de nuværende medlemsstater og i de nye medlemsstater i tre år efter, at det pågældende oprindelsesdokument er udstedt, og disse myndigheder kan fremsætte anmodninger herom i tre år efter, at oprindelsesdokumentet er godkendt som støtte for en angivelse om overgang til fri omsætning.

7. Med forbehold af anvendelsen af en hvilken som helst foranstaltning, der hidrører fra den fælles handelspolitik, skal oprindelsesdokumenter, der udstedes med tilbagevirkende kraft af tredjelande som led i præferenceaftaler, som Fællesskabet har indgået med disse lande, accepteres i de nye medlemsstater med henblik på overgang til fri omsætning af varer, der på datoen for tiltrædelsen er under transport eller i midlertidigt oplag, i et toldoplag eller i en frizone i et af disse tredjelande eller i den nye medlemsstat, hvis den nye medlemsstat, hvor overgang til fri omsætning finder sted, for så vidt angår de berørte produkter ikke havde nogen gældende frihandelsaftale med tredjelandet på det tidspunkt, hvor transportdokumenterne blev udstedt, og såfremt:

a) en sådan oprindelsesstatus giver præferencetoldbehandling på basis af de præferencetoldforanstaltninger, der er indeholdt i aftaler eller ordninger, som Fællesskabet har indgået med eller vedtaget over for de pågældende tredjelande eller grupper af lande som fastsat i artikel 20, stk. 3, litra d) og e), i forordning (EØF) nr. 2913/92 og

b) transportdokumenterne blev udstedt senest dagen før tiltrædelsesdatoen, og

c) oprindelsesdokumentet, der er udstedt med tilbagevirkende kraft, forelægges toldmyndighederne inden fire måneder efter tiltrædelsesdatoen.

8. Med henblik på kontrol af et bevis som nævnt i punkt 7 finder bestemmelserne om definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og om metoderne for administrativt samarbejde i henhold til de relevante aftaler eller ordninger anvendelse.

BEVIS FOR STATUS I HENHOLD TIL BESTEMMELSERNE OM FRI OMSÆTNING AF INDUSTRIPRODUKTER I TOLDUNIONEN EF-TYRKIET

9. Oprindelsesdokumenter, der er korrekt udstedt af Tyrkiet eller en ny medlemsstat som led i præferenceaftaler, der anvendes indbyrdes mellem dem, og som i forhold til Fællesskabet tillader en kumulation af oprindelse, der er baseret på identiske oprindelsesregler, og som indeholder forbud mod toldgodtgørelse eller ophævelse af tolden for de pågældende varer, accepteres i de respektive lande som bevis for status i henhold til bestemmelserne om fri omsætning af industriprodukter i afgørelse nr. 1/95 truffet af Associeringsrådet EF-Tyrkiet ([1]), såfremt

a) oprindelsesdokumentet og transportdokumenterne blev udstedt senest dagen før tiltrædelsesdatoen og

b) oprindelsesdokumentet forelægges toldmyndighederne inden fire måneder efter tiltrædelsesdatoen.

Når varer er blevet angivet til overgang til fri omsætning i Tyrkiet eller i en ny medlemsstat inden tiltrædelsesdatoen som led i ovennævnte præferenceaftaler, kan oprindelsesdokumenter, der udstedes med tilbagevirkende kraft og er omfattet af disse aftaler, også accepteres, på betingelse af at dokumentet forelægges toldmyndighederne inden fire måneder efter tiltrædelsen.

10. Med henblik på kontrol af et bevis som nævnt i punkt 9 finder bestemmelserne om definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og om metoderne for administrativt samarbejde i henhold til de relevante præferenceaftaler anvendelse. Anmodninger om efterfølgende kontrol af disse beviser skal accepteres af de kompetente toldmyndigheder i de nuværende medlemsstater og i de nye medlemsstater i tre år efter, at det pågældende oprindelsesdokument er udstedt, og disse myndigheder kan fremsætte anmodninger herom i tre år efter, at oprindelsesdokumentet er godkendt som støtte for en angivelse om overgang til fri omsætning.

11. Med forbehold af anvendelsen af en hvilken som helst foranstaltning, der hidrører fra den fælles handelspolitik, accepteres et A.TR-varecertifikat, der er udstedt i henhold til bestemmelserne om fri omsætning af industriprodukter i afgørelse nr. 1/95 truffet af Associeringsrådet EF-Tyrkiet den 22. december 1995, i de nye medlemsstater med henblik på overgang til fri omsætning af varer, der på datoen for tiltrædelsen er under transport efter at have været undergivet eksportformaliteter i Fællesskabet eller i Tyrkiet, eller er i midlertidigt oplag eller er undergivet en toldprocedure som omhandlet i artikel 4, nr. 16, litra b)-h), i forordning (EØF) nr. 2913/92, i Tyrkiet eller den pågældende nye medlemsstat, såfremt:

a) der ikke forelægges noget oprindelsesdokument som omhandlet i punkt 9 for de pågældende varer, og

b) varerne opfylder betingelserne for at anvende bestemmelserne om fri omsætning af industriprodukter, og

c) transportdokumenterne blev udstedt senest dagen før tiltrædelsesdatoen, og

d) A.TR-varecertifikatet forelægges toldmyndighederne inden fire måneder efter tiltrædelsesdatoen.

([1]) Afgørelse nr. 1/95 truffet af Associeringsrådet EF-Tyrkiet den 22. december 1995 om iværksættelse af slutfasen af toldunionen (EFT L 35 af 13.2.1996, s. 1). Senest ændret ved afgørelse nr. 2/99 truffet af Associeringsrådet EF-Tyrkiet (EFT L 72 af 18.3.1999, s. 36).

12. Med henblik på kontrol af A.TR-varecertifikater som nævnt i punkt 11 finder bestemmelserne om udstedelse af A.TR-varecertifikater og om metoderne for administrativt samarbejde i henhold til afgørelse nr. 1/2001 truffet af Toldsamarbejdsudvalget EF-Tyrkiet ([1]) anvendelse.

TOLDPROCEDURER

13. Midlertidigt oplag og toldprocedurer som omhandlet i artikel 4, nr. 16, litra b)-h), i forordning (EØF) nr. 2913/92, der er påbegyndt inden tiltrædelsen, afsluttes eller afvikles i henhold til EF-lovgivningen.

Hvis afslutningen eller afviklingen medfører toldskyld, betales den importtold, der er gældende på det tidspunkt, hvor toldskylden opstår, i henhold til den fælles toldtarif, og det betalte beløb bliver betragtet som Fællesskabets egne indtægter.

14. Toldoplagsprocedurerne i artikel 84-90 og 98-113 i forordning (EØF) nr. 2913/92 og artikel 496-535 i forordning (EØF) nr. 2454/93 finder anvendelse på de nye medlemsstater med forbehold af følgende specifikke bestemmelser:

— Hvis beløbet af en toldskyld fastsættes på grundlag af art, toldværdi og mængde af importvarerne på det tidspunkt, hvor angivelsen om deres henførsel under toldoplagsproceduren blev accepteret, og denne angivelse blev accepteret før tiltrædelsen, vil disse elementer blive anset for at hidrøre fra den lovgivning, der i den pågældende nye medlemsstat var gældende før tiltrædelsesdatoen.

15. Procedurerne for aktiv forædling i artikel 84-90 og 114-129 i forordning (EØF) nr. 2913/92 og artikel 496-523 og 536-550 i forordning (EØF) nr. 2454/93 finder anvendelse på de nye medlemsstater med forbehold af følgende specifikke bestemmelser:

— Hvis beløbet af en toldskyld fastsættes på grundlag af importvarernes art, toldklassificering, mængde, toldværdi og oprindelse på det tidspunkt, hvor de blev henført under proceduren, og hvis angivelsen om deres henførsel under proceduren blev accepteret før tiltrædelsen, vil disse elementer blive anset for at hidrøre fra den lovgivning, der var gældende i den pågældende nye medlemsstat før tiltrædelsen.

— Medfører afviklingen toldskyld, skal der for at opretholde en rimelig balance mellem bevillingshavere, der er etableret i de nuværende medlemsstater, og bevillingshavere i de nye medlemsstater betales udligningsrente for de importafgifter, der i henhold til EF-lovgivningen skal betales fra tiltrædelsesdatoen.

— Hvis angivelsen om aktiv forædling er blevet accepteret under en tilbagebetalingsordning, skal tilbagebetalingen foretages i henhold til EF-lovgivningen og af den nye medlemsstat og for dennes regning, hvor den toldskyld, i forbindelse med hvilken der anmodes om tilbagebetaling, opstod før tiltrædelsesdatoen.

16. Procedurerne for midlertidig indførsel i artikel 84-90 og 137-144 i forordning (EØF) nr. 2913/92 og artikel 496-523 og 553-584 i forordning (EØF) nr. 2454/93 finder anvendelse på de nye medlemsstater med forbehold af følgende specifikke bestemmelser:

— Hvis beløbet af en toldskyld fastsættes på grundlag af importvarernes art, toldklassificering, mængde, toldværdi og oprindelse på det tidspunkt, hvor de blev henført under proceduren, og hvis angivelsen om deres henførsel

([1]) Afgørelse nr. 1/2001 truffet af Toldsamarbejdsudvalget EF-Tyrkiet den 28. marts 2001 om ændring af afgørelse nr. 1/96 om gennemførelsesbestemmelser til afgørelse nr. 1/95 truffet af Associeringsrådet EF-Tyrkiet (EFT L 98 af 7.4.2001, s. 31). Senest ændret ved afgørelse nr. 1/2003 truffet af Toldsamarbejdsudvalget EF-Tyrkiet (EUT L 28 af 4.2.2003, s. 51).

under proceduren blev accepteret før tiltrædelsen, vil disse elementer blive anset for at hidrøre fra den lovgivning, der var gældende i den pågældende nye medlemsstat før tiltrædelsen.

— Medfører afviklingen toldskyld, skal der for at opretholde en rimelig balance mellem bevillingshavere, der er etableret i de nuværende medlemsstater, og bevillingshavere i de nye medlemsstater betales udligningsrente for de importafgifter, der i henhold til EF-lovgivningen skal betales fra tiltrædelsesdatoen.

17. Procedurerne for passiv forædling i artikel 84-90 og 145-160 i forordning (EØF) nr. 2913/92 og artikel 496-523 og 585-592 i forordning (EØF) nr. 2454/93 finder anvendelse på de nye medlemsstater med forbehold af følgende specifikke bestemmelser:

— Artikel 591, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2454/93 finder tilsvarende anvendelse for eksportvarer, som er blevet midlertidigt udført fra de nye medlemsstater inden tiltrædelsesdatoen.

ANDRE BESTEMMELSER

18. Bevillinger, der er givet inden tiltrædelsesdatoen med henblik på anvendelse af de i artikel 4, nr. 16, litra d), e) og g), i forordning (EØF) nr. 2913/92 nævnte toldprocedurer, forbliver gyldige indtil udløbet af deres gyldighedsperiode, dog senest indtil udgangen af det første år efter tiltrædelsesdatoen.

19. Procedurerne for toldskyld, bogføring og efteropkrævning i artikel 201-232 i forordning (EØF) nr. 2913/92 og artikel 859-876a i forordning (EØF) nr. 2454/93 finder anvendelse på de nye medlemsstater med forbehold af følgende specifikke bestemmelser:

— opkrævningen foretages i henhold til EF-lovgivningen. Hvis toldskylden opstod før tiltrædelsesdatoen, foretages opkrævningen dog af den pågældende nye medlemsstat på de deri gældende vilkår inden tiltrædelsen og til dennes egen fordel.

20. Procedurerne for godtgørelse af og fritagelse for toldafgifter i artikel 235-242 i forordning (EØF) nr. 2913/92 og artikel 877-912 i forordning (EØF) nr. 2454/93 finder anvendelse på de nye medlemsstater med forbehold af følgende specifikke bestemmelser:

— godtgørelse af og fritagelse for toldafgifter foretages i henhold til EF-lovgivningen. Hvis afgifter, i forbindelse med hvilke der anmodes om godtgørelse eller fritagelse, vedrører en toldskyld, der opstod før tiltrædelsesdatoen, ydes godtgørelsen af og fritagelsen for toldafgifter dog af den pågældende nye medlemsstat på de deri gældende vilkår inden tiltrædelsen og for dennes egen regning.